

MIERZWA (6) *sb f*

mierzwa (6), [**mirzwa**].

e pochylone, a jasne.

sg *N* miérzwa (1). ◇ *G* miérzwy (1). ◇ *A* miérzwę(2). ◇ *I* miérzwą (2). ◇ [*pl G* miérzw.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI–XVII w.

Zgnieciona słoma używana (głównie) jako ściółka dla bydła; quisquiliae PolAnt; stramen coacervatum, fimus stipularius, substramentum Cn (6) : RejZwierc 231v; Gdy gnoy ná rzepę wywożą/ tedy mierzwę z gumná kłásć w oborę GostGosp 108, 30; [słoma abo gardlyna, zdzblo, Rzzysko, Myrzva, pazdzyerze stipula ReuchlinBartBydg G6 marg; Słomy z tych części sprzedawać ani rozdawać nie będzie, także mierzw z ty majątności i folwarku tego na insze role InwSzlachKal 68, 68].

W porównaniu (1): A przetoż iáko płomień ogniowy trawi ścierń á płomień zżyra mierzwę/ tak korzeń ich ltanie lię iáko prochno/ á látorośl ich znińczieie iáko proch BibRadz Is 5/24.

Szereg: »gnoj albo mierzwa« (2): á vbiiając ón darn/ dobrze ieft gnoiem álbo miérzwą przetrzęśać. Strum M2; GostGosp 98.

[*Przen: Rzecz bez wartości:*

Szereg:»mirzwa albo wiecheć«: Mirzwá álbo wiecheć zebrania Miniłtrowego. ŚmigłŁup B4.]

AŻ